

Wśród Nas

TYGODNIK PARAFII

pw. PRZEMIENIENIA PAŃSKIEGO W POLANIE
ROK XIX 2011 NR 25 (625)

19 czerwca 2011 r.
UROCZYŚĆ TRÓJCY PRZENAJŚWIĘTSZEJ
rok A

Czytania z niedzieli

- Wj 34,4b–6.8–9,
- Dn 3,52.53a.54a.55ab.56a,
- 2 Kor 13,11–13,
- Ap 1,8,
- J 3,16–18.

W dzisiejszym wydaniu:

- *Spotkanie integracyjne szkół salezjańskich*
- *Dziesiąte słowo Dekalogu*
- *Jan Paweł II do dzieci pierwszokomunijnych*

WZAJEMNA MIŁOŚĆ OSÓB

W dzisiejszą uroczystość kontemplujemy tajemnicę samego Boga. Próbował ją uchwycić Mojżesz, sięgając do osobistego doświadczenia obecności Pana. Bóg, który Mu się objawił, jest „miłosierny i litościwy, cierpliwy, bogaty w łaskę i wierność” (Wj 34,6). To wszechmocny Pan, który ukochał swój lud i pisze jego historię. To Bóg Jeden i Jedyny, na zawsze związany ze swoim ludem. To Bóg będący źródłem miłości i miłosierdzia, przebaczenia i opieki, nadziei i oparcia. Bóg objawiający się Mojżeszowi jest święty i pragnący świętości, dlatego otwarty na dialog i hojny w obdarzaniu łaskami. Jednak pełnię tajemnicy swego życia wewnętrznego Bóg odsłonił poprzez Chrystusa. W objawieniu nowotestamentalnym ujawnił się jako wspólnota doskonale ze sobą zjednoczonych i kochających się Osób. „Bóg to nie wiekuista samotność, lecz miłość, która wyraża się we wzajemnym obdarowywaniu sobą” (Benedykt XVI). Co więcej: do tego kręgu Bożej miłości, nieskończonej i niewyczerpanej, Bóg Ojciec – Stwórca, Syn Boży – Odkupiciel i Duch Święty – Uświęciciel zapraszają każdego z nas. Zostaliśmy bowiem ochrzczeni w imię Trójcy Świętej. Bóg Ojciec, Syn Boży i Duch Święty kształtują naszą osobistą

historię wiary. Są ostatecznym horyzontem naszego życia: naszą przyszłością. Czyniąc znak krzyża i wspominając przy tym Osoby Trójcy Świętej wiemy, że zostaliśmy stworzeni dla Bożej chwały. Oby nasze życie stało się radosnym hymnem wielbiącym Boga.

Wiara w Tróję Świętą to wiara w Boga Ojca, Jezusa Chrystusa i Ducha Świętego, to przyjęcie ofiarowanego daru miłości. Jesteśmy przekonani o bezgranicznej i niekończącej się miłości Boga, który tak umiłował świat, że wydał za nas swojego Syna. Człowiek został wykupiony za wielką cenę, cenę krwi. Dzięki temu jest dzieckiem Bożym. Andriej Rublow, pisząc ikonę Trójcy Świętej, przedstawił trzy Osoby siedzące przy stole. Czwarte miejsce u stołu jest puste. To miejsce, na którym zasiada każdy chrześcijanin, który już teraz może uczestniczyć w życiu Trójcy Przenajświętszej.

Boże w Trójcy Jedyny, Ty dajesz mi siebie. Pozwól, abym zawsze był przy Tobie i mógł radować się życiem, które od Ciebie pochodzi.

„Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu, ...”

Spotkanie integracyjne szkół salezjańskich

Utartym zwyczajem stało się organizowanie zjazdu integracyjnego szkół z Inspektorii Krakowskiej celem lepszego poznania się kadry nauczycielskiej oraz nawiązania kontaktów. Tym razem 11 czerwca 2011 roku wszyscy zjechali się do miejscowości

Komorní Lhotka w Czechach, aby wspólnie biesiadować. Nasze grono pedagogiczne z kierownicą księdzem proboszczem wyjechało już dzień wcześniej z Polany o godz. 13:00, aby zawitać jeszcze po drodze do Krynicy-Zdrój na spacer deptakiem odwiedzając także pijalnię wód. W późnych

godzinach wieczornych dojechaliśmy do Wisły na kolację i nocleg u księży Salezjanów. Następnego dnia rano mieliśmy okazję zwiedzić główne atrakcje Wisły oprowadzani przez salezjanina z parafii z Wisły ks. Krzysztofa Grabowskiego, gdzie zobaczyliśmy m.in. skocznię narciarską im. Adama Małysza, czy rezydencję prezydenta Rzeczypospolitej

Polskiej a nawet dom Adama Małysza ukryty pośród drzew. Na godzinę 12:00 dojechaliśmy do miejsca docelowego, aby udać się na wspólną Mszę świętą odprawioną przez ks. rektora Wyższego Seminarium Duchownego dr. Wojciecha Krawczyka, który w kazaniu podkreślił, że

nauczyciele powinni chlubić się swoim zawodem, gdyż Pan Jezus także był nauczycielem. Dalszą częścią programu był wspólny obiad w formie stołu szwedzkiego w hotelu Premier oraz liczne atrakcje, m.in.: spacer szlakiem turystycznym, gra w kręgle i siatkówkę oraz tańce, gdzie każdy mógł znaleźć coś dla siebie. Po zmaganiach sportowych i turystycznych czekał na nas przygotowany grill, który to był ostatnim punktem programu. Będąc zachwyceni doskonałą organizacją całego spotkania zmuszeni byliśmy jednak udać się w drogę powrotną do domów przepełnieni pogodą ducha i pozytywną atmosferą, która towarzyszyła nam podczas całej wycieczki.

Radosław Pastawski

Dziesięć prostych słów

Dziesiąte słowo Dekalogu ANI ŻADNEJ RZECZY, KTÓRA JEGO JEST

Czego domaga się i zakazuje dziesiąte przykazanie?

Dziesiąte przykazanie stanowi dalszy ciąg i uzupełnienie przykazania dziewiątego, domaga się postawy szacunku w odniesieniu do własności cudzej i zabrania chciwości, nieumiarkowanego pożądania dóbr innych i zazdrości, która oznacza smutek doznawany z powodu dobra drugiego człowieka i nieumiarkowane pragnienie przy-

właszczenia go sobie.

Czego domaga się Jezus od swoich uczniów przez ubóstwo serca?

Jezus nakazuje swoim uczniom, by przedkładali Go nad wszystko i nad wszystkich. Oderwanie się od bogactw - według ducha ubóstwa ewangelicznego - i powierzenie się Opatrzności Bożej, która wyzwala z niepokoju o jutro, przygotowuje szczęście ubogich w duchu: „Błogosławieni ubodzy w duchu, albowiem do nich należy królestwo niebieskie” (Mt 5,3).

Jakie jest największe pragnienie człowieka?

Pragnienie prawdziwego szczęścia wyzwala człowieka od nadmiernego przywiązania do dóbr tego świata i znajduje swoje spełnienie w widzeniu Boga. Jest to wołanie całego jego jestestwa: „Pragnę widzieć Boga!” Człowiek urzeczywistnia swoje prawdziwe i pełne szczęście w widzeniu i w szczęściu Tego, który go stworzył z miłości i przyciąga go do siebie w swojej nieskończonej miłości.

Kto widzi Boga, otrzymał wszystkie dobra, jakie można sobie wyobrazić.

Św. Grzegorz z Nyssy

Eucharystia jest sakramentem Boga, który nigdy nie zostawia nas samych w drodze, lecz idzie obok nas i wskazuje nam kierunek. Nie wystarczy bowiem iść naprzód, trzeba widzieć, dokąd się idzie! Nie wystarczy «postęp», gdy brak punktów odniesienia. Co więcej, jeśli zbaczamy z drogi, możemy skończyć w przepaści, a w każdym razie szybko oddalić się od celu. Bóg stworzył nas jako istoty wolne, ale nie zostawił nas samych: On sam stał się drogą i idzie razem z nami, żeby nasza wolność miała również kryterium pozwalające rozpoznać właściwą drogę i nią podążać.

Benedykt XVI

Jan Paweł II do dzieci pierwszokomunijnych

1. "Pozwólcie dzieciom przychodzić do Mnie" (Mk 10,14) - tak niegdyś powiedział Pan Jezus do Apostołów. To było wspaniałe zaproszenie. Pan Jezus kochał dzieci i chciał, aby były blisko Niego. Wiele razy błogosławił im, a nawet stawiał je starszym za wzór. Mówił, że Królestwo Boże należy do takich, którzy stają się podobni do tych najmniejszych (por. Mt 18,3). Oczywiście nie znaczy to, że ludzie dorośli mieliby na nowo stać się dziećmi, ale że ich serca powinny być czyste, dobre i ufne, że powinny być pełne miłości.

Drogie dzieci, dzisiaj przychodzi do was Papież, aby i wam powiedzieć w imieniu Pana Jezusa, że On was kocha. Zapewne wiele razy wasi księża katecheci i siostry katechetki mówili wam o tym. Chcę jednak jeszcze raz to powtórzyć, abyście tę radosną nowinę zapamiętały na całe życie. Pan Jezus was kocha!

Oto po raz pierwszy Pan Jezus przyszedł do waszych serc. Przyjęłyście Go pod postacią chleba w pierwszej Komunii świętej. Co to znaczy, że przyszedł do waszych serc? Żeby odpowiedzieć na to pytanie, musimy na chwilę wrócić do wieczernika. Tam, podczas Ostatniej Wieczerzy, tuż przed swoją śmiercią, Pan Jezus podał Apostołom chleb i powiedział: "Bierzcie i jedzcie, to jest Ciało moje". Tak samo dał im wino, mówiąc: "Bierzcie i pijcie, to jest Krew moja" (por. 1 Kor 11,24-25). I wierzymy, że choć Apostołowie czuli w ustach smak chleba i wina, prawdziwie spożywali Ciało i Krew Chrystusa. A to był znak Jego nieskończonej miłości. Kto bowiem kocha, jest gotów oddać ukochanej osobie wszystko, co ma najcenniejszego. Pan Jezus na tym świecie

miał niewiele rzeczy, które mógłby ofiarować Apostołom. Jednak dał im coś największego - dał im samego siebie. Odtąd, przyjmując ten najświętszy Pokarm, mogli być stale z Panem Jezusem. On sam mieszkał w ich sercach i napełniał je świętością. Oto, co znaczy, że Pan Jezus przyszedł do waszych serc. On jest w was, Jego miłość was napełnia i sprawia, że stajecie się coraz bardziej podobne do Niego, coraz bardziej święte.

To jest wielka łaska, ale też wielkie zadanie. Aby Pan Jezus mógł w nas zamieszkać, musimy starać się, by nasze wnętrza było zawsze dla Niego otwarte. Wasze zadanie jest więc następujące: zawsze kochać Pana Jezusa, mieć dobre i czyste serce, i jak najczęściej zapraszać, aby On przez Komunię świętą w was zamieszkał. I nigdy nie czyńcie tego, co jest złe. To czasem może być trudne. Pamiętajcie jednak, że Pan Jezus was kocha i pragnie, abyście i wy kochały Go ze wszystkich sił.

2. Dziś razem z wami pragnę podziękować Chrystusowi za Jego nieskończoną miłość, którą obdarowuje wszystkich ludzi. Wielbimy Go szczególnie za dar Eucharystii, w której pozostał, abyśmy życie mieli, i mieli je w obfitości (por. J 10,10). Dziękuję również waszym katechetom, którzy przyprowadzili was do eucharystycznego Pana Jezusa, jak też tym, którzy w całej Polsce podejmują trud przekazywania wiary w szkołach. Jest to zaszczytne, choć wielokrotnie niełatwe zadanie. Wymaga ono świadectwa wiary, nadziei i miłości. Wiary, która mocno oparta jest na Ewangelii; nadziei, która w perspektywie zbawienia nie przekreśla żadnego człowieka; miłości, która nie waha się dawać to, co najlepsze, nawet za cenę ofiary z siebie. Niech nie opuszcza was przekonanie, że

młodzi ludzie - mimo, iż tego być może nie okazują - potrzebują i pragną tego waszego świadectwa. Duch Święty, który oświeca i umacnia kolejne pokolenia apostołów Chrystusa, niech wspomaga również was - dzisiejsze zastępy katechetów i katechetek w Polsce.

Na końcu pragnę też skierować słowa wdzięczności do rodziców. Przynosząc kiedyś wasze dzieci do chrztu zobowiązawaliście się do wychowania ich w wierze Kościoła i w miłości do Boga. Te dzieci, które po raz pierwszy przystąpiły do Komunii świętej są znakiem, że o tym zobowiązaniu pamiętacie i szczerze staracie się je wypełniać. Proszę was, nie rezygnujcie z tego nigdy. To rodzice w pierwszym rzędzie mają prawo i obowiązek wychowywać swoje dzieci, zgodnie z własnymi przekonaniem. Nie oddajcie tego prawa instytucjom, które mogą przekazać dzieciom i młodzieży niezbędną wiedzę, ale nie są w stanie dać im świadectwa wiary, świadectwa rodzicielskiej troski i miłości. Nie dajcie się zwieść pokusie zapewniania potomstwu jak najlepszych warunków materialnych za cenę waszego czasu i uwagi, które są mu potrzebne do wzrastania w "mądrości, w latach i w łasce u Boga i u ludzi" (Łk 2,52). Jeśli chcecie obronić wasze dzieci przed demoralizacją i duchową pustką, które proponuje świat przez różne środowiska, a nawet szkolne programy, otoczenie je ciepłem waszej rodzicielskiej miłości i dajcie im przykład chrześcijańskiego życia.

Waszą miłość, wysiłki i troski zawierzam Najświętszej Rodzinie, która patronuje temu kościołowi. Niech opieka Jezusa, Maryi i Józefa będzie wam umocnieniem!

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE UROCZYŚCIE NAJŚWIĘTSZEJ TRÓJCY

1. Dzisiaj, w uroczystość Trójcy Przenajświętszej, ze szczególną czcią Kościół wypowiada modlitwę: „*Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu...*”. Warto też zdać sobie sprawę, że ile razy świadomie i pobożnie wykonujemy znak krzyża, modlitewnie wielbimy Trójcę Przenajświętszą – jednego Boga w trzech Osobach.
2. W najbliższy czwartek, 23 czerwca, w liturgii będziemy celebrować uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa – Boże Ciało. Z Chrystusem utajonym w Najświętszym Sakramencie wyjdziemy w uroczystej eucharystycznej procesji z kościołów na ulice naszych miast i drogi naszych wiosek. Będziemy dziękować Bogu za dar Eucharystii, będziemy prosić Chrystusa o błogosławieństwo i pokój dla Kościoła powszechnego, naszej Ojczyzny i naszego Narodu. Udział w tej procesji jest publicznym wyznaniem wiary w to, że Jezus jest wśród nas, w naszym życiu zawsze obecny. Przygotujmy cztery ołtarze, udekorujmy nasz parafialny wieczernek i nasze domy, mieszkania, a przede wszystkim otwórzmy Jezusowi nasze serca, aby mogło je opromienić Jego błogosławieństwo.
3. Procesje eucharystyczne wokół naszego kościoła będą się odbywały codziennie o godz. 18.00 przez całą tak zwaną oktawę Bożego Ciała. Nie sprawiamy Chrystusowi zawodu obojętnością, wykrętem czy lenistwem. Jak On pragnie być blisko nas, tak my przychodźmy jak najczęściej do Niego.
4. W ten sam dzień, 23 czerwca, obchodzimy Dzień Ojca. Naszymi modlitwami obejmujemy wszystkich ojców z naszej wspólnoty parafialnej, aby godnie i z miłością wypełniali swoje obowiązki w codziennych staraniach o własne rodziny.
5. A zaraz następnego dnia, 24 czerwca, kolejna uroczystość – Narodzenie św. Jana Chrzciciela, który przygotował drogę Jezusowi Chrystusowi.
6. Zbliża się koniec roku katechetycznego i szkolnego. Przypominam dzieciom, młodzieży i rodzicom, że każde dzieło, aby przyniosło dobre owoce, aby było dobrze zakończone, powinno być ofiarowane Panu Bogu. Warto w modlitwach nie tylko prosić, ale i dziękować za otrzymane dobro, za przeżyty z Bogiem czas. Będziemy też prosić o dobre przeżycie czasu wakacji. Msza św. szkolna w środę o godz. 9.00. Nie będzie Mszy św. wieczornej.
7. Za sprzątnięcie kościoła składam serdeczne „*Bóg zapłać*” Paniom: Torbińskiej Stanisławie i Piotrowskiej Marii. Na przyszły tydzień zapraszamy Panie: Dziubeła Annę i Fundakowską Bożenę.

W najbliższym tygodniu imieniny obchodzą:

*Alicja Łysyganicz, Alicja Podraza, Paulina Korzyk, Paulina Domańska, Danuta Maj,
Jan Wytyczak, Jan Myśliński, Jan Janiszek, Jan Pisarski, Jan Pochyła, Jan Konopka, Janina Galica.*

Solenizantów zapraszamy na Mszę św. w piątek o godz. 18:00

Gazetkę redaguje zespół:

ks. Stanisław Golyźniak, Karolina i Witold Smoleńscy

Oprawa graficzna: Bernadetta Szkarłat